ČO PREZRÁDZAJÚ VAŠE OČI?

Už odpradávna sa hovorí, že oči sú oknom do duše človeka a prezrádzajú o ňom veľa. Pozrime sa teda pozornejšie na seba do zrkadla, no občas nezaškodí zo skenovať i svojich blížnych.
Dobre vieme, že oči sa vedia smiať, ale aj zazerať, uhranúť a vysielať zlovestné šípy. Prezrádzajú o človeku pomerne dosť veľa a rovnako dôležitý je aj pohľad, všímajme si predovšetkým priamy pohľad, či uhýbajúce oči. Oči hovoria bez slov. Vedia vyjadriť lásku ale i žiaľ, radosť a odovzdanie, no i smútok a beznádej. Nezabúdajme, že vedia aj klamať.

... prvé, čo si všímam na človeku sú práve oči ...

Čo sú moje očká?
Dvoje okienok.
Vidím cez ne svet krásny.
Svet krásny ako kvet.

Tomáš Trojan 5.A

My, ktoré ešte máme oči
ako dve Božie studničky,
kam radosť chodí vo dne v noci
na živú vodu pre sníčky...

M. Rúfus

Redakcia časopisu Hrapinosek: p. uč. Gazdíková, p. uč. Lukáčová, p. uč. Jurči, p.riaditeľka Pajdučáková
Ilustrácie: J. Šprlák,5.A

HRAPINSEK

Časopis žiakov
Základnej školy s materskou školou v Hladovke

ROČNÍK 16 ČÍSLO 1 11. 03. 2010

práce žiakov, poučenie, relax, zábava, súťaže

Editorial

Ahojte, milí kamaráti!
Opäť sa vám prihovára váš Hrapinosek. Od nášho posledného stretnutia uplynulo zopár tyždňov, preto som si povedal, že je znova ten čas, navštíviť vás. Akosi rýchlo nám ten 1. polrok ubehol a ani sa nenazdáme, znova tu budú prázdniny. Ale najprv pekne po poriadku. Okrem neskutočných úloh a povinností sme tu mali krásne vianočné sviatky. Po nich opäť tvrdá drina a potom zaslúžená odmena v podobe dobrého vysvedčenia a vydareného maškarného plesu. Stretlo sa nás veľa nádherných masiek. Bol som tam aj ja, ale čím som bol, nech zostane tajomstvom. Tieto masky len potvrdzujú, akú máme pri ich vymýšľaní veľkú tvorivosť. Tie najkrajšie boli aj odmenené a ja som bol rád, že som sa tej kráse mohol prizerať. No nič netrvá večne, znova sa v škole usilovne učíme, aby sme si známky, ktoré na polroku neboli práve najlepšie, mohli usilovnou prácou opraviť.

Na povzbudenie do nových školských úspechov som tu práve ja, ktorý vás chcem potešiť ďalším číslom vášho Hrapinoska. Sú v ňom najmä vaše práce, bez ktorých by tento časopis nemohol existovať. Pevne verím, že aj toto číslo sa vám bude páčiť aspoň tak ako tie predchádzajúce.

Ale už sa nechcem toľko "vykecávať". Posúďte vy sami tvorivé práce našich budúcich spisovateľov, preto si ma rýchlo kúpte a začnite čítať už teraz.

Váš Hrapinosek.

Projekt Comenius – Partnerstvá škôl

V školskom roku 2009/10 sa naša škola zapojila do projektu Comenius – Školské partnerstvá. Odpovedali sme na výzvu, teraz už našej partnerskej školy z Poľska – Gimnazjum Chwiram.
Cieľom tohto projektu je výmena informácií a rozvíjanie partnerských vzťahov medzi školami a zdokonalenie vedomostí o jednotlivých európskych národoch. Výsledkom sú spoločné práce žiakov vo forme brožúr, časopisov, kníh, kalendárov, webových stránok, multimediálnych materiálov, umeleckých a iných predmetov, umeleckých predstavení a pod.
Partnerstvo musí byť zložené zo škôl z minimálne dvoch krajín, pričom aspoň jedna musí byť z členských krajín Európskej únie. Maximálny počet partnerov nie je určený. Jeden z partnerov vystupuje ako koordinátor a zabezpečuje plynulosť realizácie projektu.
Našou partnerskou školou je: Gimnazjum im. ks. Jana Twardowskiego v Chwiramie

Pracovná návšteva v Poľsku
Začiatkom decembra sa vedenie našej školy v rámci projektu Comenius zúčastnilo pracovnej návštevy v našej partnerskej škole v Chwiramie. Mali sme možnosť zoznámiť sa nielen s našou partnerskou školou, ale aj s celou gminou Walcz, do ktorej škola patrí. S vedením Gimnazja v Chwiramie v zastúpení p. riaditeľkou Elzbietou Kowalskou a p. Justynou Gruszkou, ktorá je poverená koordinovaním projektu sme prerokovali všetky aktivity, ktoré sú pred nami do prvého výmenného pobytu žiakov v máji 2010. Pred nami sú úlohy, s ktorými sa žiaci môžu priebežne oboznamovať na nástenke venovanej projektu vo vestibule školy.

Zhotovovanie vianočných pozdravov
Naši žiaci sa s chuťou pustili do výroby vlastných vianočných pozdravov. Pracovali na hodine výtvarnej výchovy, po vyučovaní, ale i doma. Používali najrôznejšie techniky. Niektoré z nich sú hotové umelecké diela. Do každého vložili vianočný vinš v štyroch jazykoch - po slovensky, poľsky, anglicky a nemecky. Priložili aj krátky opis našich vianočných zvykov, tiež po slovensky, nemecky a anglicky. Najkrajšie výtvory sme poslali do našej partnerskej školy v Chwirame. A že sú naozaj krásne, posúďte sami.

Premietanie prezentácií
Dňa 14. 12. 2009 si všetci žiaci pozreli na hlavnej chodbe školy prezentácie o našej i partnerskej škole. Uskutočnili sme tak ďalšiu z plánovaných aktivít projektu. Naši žiaci pripravili 3 prezentácie a jednu videoukážku. Ich príprava si vyžiadala čas i trpezlivosť. Ukázalo sa, že naši žiaci sú šikovní a zhostili sa tejto úlohy veľmi zodpovedne. Prezentácie do konečnej podoby upravil p. uč. Jurči. Autorov žiaci zakaždým odmenili potleskom. Naším ocenením sú aj nadšené ohlasy z Poľska. Veríme, že sa nám bude dariť aj pri ostatných aktivitách.

Vianočné pozdravy z Poľska
Vo štvrtok 17. 12. 2009 potešil našich žiakov, ktorí sa zapojili do projektu Comenius balíček z Poľska, od žiakov našej spriatelenej školy v Chwirami. Obsahoval desiatky vianočných pozdravov, na ktorých boli v štyroch jazykoch - angličtine, nemčine, poľštine a slovenčine napísané vianočné pozdravy. Dúfame, že tak ako načas stihli prísť pozdravy z Poľska k nám, dorazili aj tie naše k priateľom do Chwirami.

Zážitok z prázdnin

Bolo krásne slnečné ráno. Všetci sme sa tešili, lebo sme mali ísť do lesa zbierať čučoriedky.
Hneď ráno po raňajkách sme si prichystali potrebné veci, jedlo a pitie. Sadli sme si do nášho starého auta a vyrazili sme do lesa. Išli sme veľmi hrboľatou cestou, ktorá bola prikrytá malými i veľkými skalami. A zrazu :,,Buch.“Niečo veľmi silno buchlo. Auto zastavilo. Všetci sme vystrašene vyšli z auta. Sestra sa bojazlivo opýtala otca: ,,Oci, čo sa stalo?“ Mama povedala otcovi: ,,Vidíš ten veľký kameň,on asi porušil náš podvozok.“ Dohodli sme sa, že ten kameň musíme vybrať. Po pol hodine sme ho konečne vybrali. ,,No konečne,“povedala sestra ,,Už môžeme ísť na čučoriedky.“ Mama sestre dopovedala:,, A čo ak auto nenaštartuje? No ocko si našťastie s autom poradil. Auto naštartovalo až na tretí raz.,,Hurá, hurá!“ radostne skríkla sestra, ,,ide sa na čučoriedky.“ Mamka povedala:,, Dnes asi pôjde len ocko so mnou. My ostatní pôjdeme nabudúce.“ Súhlasili sme. Mamka s otcom sa po hodine vrátili s plnými vedierkami čučoriedok. Mama z nich urobila výborný džem.
Po dobrej večeri sme išli do postele a boli sme radi, že sa nikomu nič nestalo.
Brnušáková, 7.B

Moje prázdniny

Ako každý rok som sa aj tento raz tešila na letné prázdniny, kedy som si konečne oddýchnem od školy. Spočiatku každý deň prázdnin vyzeral rovnako. Ráno som mohla spať, do ktorej som chcela. Aj keď sa mi nechce, vždy som musela urobiť nejaké domáce práce. Väčšinu času som strávila pozeraním TV, alebo na internete. A ak bol krásny deň, so sestrou sme sa opaľovali a kúpali vo vode. Večer som s kamarátkami chodila vonku. Najčastejšie sme chodili na ihrisko, prechádzali sa, korčuľovali a bicyklovali sme sa. Párkrát nás oco a mama zobrali do lesa, kde sme našli veľa hríbov. S kamarátkou nás iná kamarátka pozvala na chatu, tak sme tam šli na jednu noc. Bolo tam super, večer sme sa išli ešte prejsť a potom sme išli späť do chaty, kde sme sa rozprávali dlho do noci. Ráno, keď sme sa všetky zobudili, išli sme ešte na chvíľu vonku ,a potom sme sa rozišli a každá išla domov. Ku koncu prázdnin som bola s rodinou na výlete v Tatrách, kde sme boli v múzeu, v botanickej záhrade a neskôr sme sa išli pozrieť k Štrbskému plesu. Ľudia sa po tomto plese člnkovali na člnkoch, ktoré si požičali v menšej búdke. Aj my sme to chceli skúsiť, a tak sme si člnky požičali. Všetkým nám dali nafukovacie vesty. Zo začiatku som sa bála, pretože pleso je hlboké 26 metrov, a člnom to kývalo zo strany na stranu. Bol to super zážitok. No a toto boli asi tak moje prázdniny.
Marika Petreková 7.B

Trenčiansky hrad

Pomaly sa končili prázdniny a my sme sa celá rodinka vybrali ešte na výlet. Bol to Trenčiansky hrad.
Bolo tam krásne a počúvali sme zaujímavé informácie od sprievodkyne. Až na jednu vec, že tam o polnoci straší. Vraj nejeden človek tam ostal v noci , aby sa presvedčil či je to pravda. Niektorí niečo počuli, iní sa zľakli už prvého šuchnutia. Keď som prechádzal jednotlivými miestnosťami , bál som sa, že ma niečo nastraší.
Celý výlet sa nám vydaril. Zakončili sme ho super obedom pod hradom. Sem-tam ma napadne myšlienka ,či naozaj na tom hrade straší.
Dávid Hulák 7.B

ZOO ako ju nepoznáme

Kde bolo tam bolo, bola jedna ZOO. Teda ešte je. Žije tam veľa druhov zvierat. Cez deň si plnia svoje povinnosti – pózovanie pred návštevníkmi ZOO. Po návštevných hodinách si idú všetky zvieratá zdriemnuť. Trvá to do polnoci, a potom pre zvieratá začína nočný život. Nočnému životu kraľuje gepard. Predáva notebooky a mobily, ale na internet vás pripojí iba žirafa. Nosorožce čapujú pivo a kofolu. Najviac zákazníkov majú sestry zebry, lebo predávajú cukrovú vatu. Orangutan robí DJ v krokodílej klietke. Každý sa zabáva až do rána. Nočný dealer dikobraz speňaží všetko. Musia si dávať pozor na vreckárov, ktorých je tam veľa, ale pre nich je horšie ráno, lebo je tu zmena. Takto vyzerá obyčajný deň v Petržalskej ZOO.

Na letisku

Toto leto bola sestra Mária na brigáde v Španielsku. Najskôr som bol rád, že nie je doma, lebo mi stále kričala, keď som si nerobil za sebou poriadok. Neskôr to bolo ešte horšie a poriadok som musel robiť s Adriánom sám.
Keď sa prázdniny skončili, už som sa začal tešiť na sestru. Mala priletieť lietadlom do Krakova a ja s bratom Patrikom a Michalom sme išli s otcom po ňu. Celou cestou som sa tešil ,že uvidím letisko a ozajstné lietadlo. Do Krakova sme prišli večer o pol ôsmej. Auto sme zaparkovali na parkovisku niekoľko metrov od letiska. Vošli sme do budovy a prekvapilo ma veľké množstvo ľudí s kuframi. My sme išli po schodoch k veľkému balkónu. Cez veľký ďalekohľad na stojane sme pozorovali prichádzajúce a odchádzajúce lietadlá. Páčilo sa mi, ako boli pristávacie dráhy pekne osvetlené. Poriadne som si poobzeral všetky lietadlá. Keď lietadlo pristálo, ľudia vystupovali po pristavených schodoch. K lietadlu prišla cisterna s palivom a súčasne aj hasiči, až potom mohli natankovať palivo do lietadla. Batožinu z lietadla odvážali na malých motorových vozíkoch- pripadalo mi to ako traktor. Asi dve hodiny sme čakali na sestru. Všetko sme si poriadne poobzerali, vyskúšali sme pohyblivé schody aj na výťahu sme sa povozili. Nakoniec sestra zavolala otcovi na mobil, že kde sme vlastne, lebo na nás už hodinu čaká pred letiskom. My sme aj pozerali do ďalekohľadu, ale pre veľké množstvo ľudí sme ju nemohli vidieť.
Boli sme veľmi šťastní, že po dvoch mesiacoch vidíme sestru zase živú a zdravú. Už opäť ma bude naháňať metlou, aby som si robil poriadok, ale to nevadí.... už sa na to teším.
Peter Harmata 7.A

ORAVSKÝ HRAD

J.Šprlák(2008)

Naše prezentácie, 2009
V rámci projektu Comenius sa žiaci našej základnej školy pustili do práce a vytvorili prezentácie, ktoré mali našim partnerom v Chwirami predstaviť našu školu, obec a kroj. Ak chcete vidieť, ako to svojimi očami vidia naši žiaci, kliknite na nasledovné odkazy a v pohodlí si ich prezrite.
www.zshladovka.edu.sk

V škôlke deti hádali hádanky.

- Lieta, plieska a dverami trieska. Čo je to ?

- Nahnevaný otec .

Vianočné tvorivé dielne, 15. 12. 2009
V utorok dňa 15. 12. 2009 sa v spoločenských priestoroch ZŠ s MŠ Hladovka uskutočnili predvianočné tvorivé dielne. Zišli sa tu mamičky so svojimi deťmi, aby im ukázali svoje umenie pri pečení a zdobení medovníkov.
Pre deti z prvého stupňa to bol pekný zážitok, kde sa naučili niečo nové a spolu s rodičmi a kamarátmi sa podieľali na spoločnom diele. V príjemnej predvianočnej atmosfére prežili deti krásne tvorivé poobedie.
p. uč. Margeťáková a Vojtečková

Tradičné Vianoce v škôlke, 17. 12. 2009
Vo štvrtok 17. 12. 2009 mali naši malí škôlkari opäť návštevu. Prišli sa na nich pozrieť a porozprávať sa s nimi ich starí rodičia. Najskôr škôlkari predviedli svoju šikovnosť vo vianočne ladenom programe, ktorý si pre túto chvíľu pripravili a potom sa už dostali k slovu staré mamy, ktoré im na oplátku porozprávali, ako prežívali Vianoce oni, keď boli mladí. Po rozhovore prišlo na rad malé prekvapenie. Spolu s pani učiteľkou zašli pod vianočný stromček, kde na nich čakali úplne novučičké, nové hračky. To bolo radosti. Samozrejme, že sa s nimi chceli hneď pohrať a tak nechali starých rodičov vypiť horúci čaj, ponúknuť sa medovníkmi a porozprávať sa s pani učiteľkami, zatiaľ čo oni otestovali vianočné pozdravy z Poľska.

Maškarný ples, 29. 1. 2010
Aj toho roku sme zbadali nárast počtu masiek, ale aj nové nápady. Bolo veru na čo pozerať. Vládla perfektá atmosféra, ale vôbec som nezávidel porote, ktorá mala vybrať tie, ktoré sa im budú páčiť najviac. A o tom, že sa ich páčilo naozaj veľa, svedčí niekoľko desiatok cien. Nakoniec boli aj tak ocenené všetky masky:-) Onedlho sa o tom, že masky boli fakt perfektné budete môcť presvedčiť v našej fotogalérií.

V škôlke sa rozprávali deti o jarných kvetoch. Vo váze mali prvosienky. Deti ich pomenovali : PODPRSENKY !:-))

Cisárove nové šaty, 20. 1. 2010
S divadelným predstavením Cisárove nové šaty zavítali na našu školu členovia divadla Clipperton. Bolo to jedno z najvydarenejších divadelných predstavení, ktoré mali naši žiaci možnosť v poslednej dobe vidieť. O tom, že sa im to páčilo dali hercom vedieť svojím potleskom. S rozprávkou, ktorú všetci poznali sa mohli oboznámiť aj v jej divadelnej podobe a ako prezradili - boli spokojní.

Maškarný ples škôlkarov, 11. 2. 2010
Na dnešný deň - štvrtok 11. 2. 2010 sa naši škôlkari veľmi tešili. Čakal ich totiž maškarný ples. Spolu s rodičmi sa stretli v kultúrnom dome a začala poriadna zábava. Tanec, súťaže, odmeny. Spokojní a vysmiatí odchádzali domov plní zážitkov a ešte niekoľko dní budú spomínať na všetko, čo počas dnešného dopoludnia zažili.

Internetové hlasovanie Dilongstar 2010
15. 2. 2010 bolo spustené internetové hlasovanie celoslovenskej súťaže v speve moderných piesní Dilongstar 2010. Nezabudnite, že našu školu budú reprezentovať Rebeka Harmatová, 4. ročník v I. kategórií, Veronika Šuvadová, 7. A v II. kategórií a Michaela Hrkľová, 8. B v III. kategórií. Finále celoslovenského kola súťaže Dilongstar 2010 sa uskutoční v sobotu 20. marca 2010. Bližšie informácie a hlasovať (po zaregistrovaní sa) môžete na adrese http://dilongstar.zsdilong.sk/2010/sutaziaci.php. Samozrejme, že všetci držíme našim dievčatám palce.:-) .... a radi sa pôjdeme na finálový večer pozrieť, aby sme priamo na mieste mohli porovnať výkony našich dievčat s výkonmi prihlásených súťažiacich z celého Slovenska.

Zápis do I. ročníka, 8. 2. 2010
V pondelok 8. 2 1010 sa v našej Základnej škole s materskou školou konal zápis budúcich prváčikov. Tí sa najskôr predstavili svojím kratučkým programom, potom ich privítali Pat a Mat, ktorí ukázali akí sú šikovní a pozvali malých predškolákov do triedy, kde ich čakalo množstvo prekvapení a otázok, kde mohli dokázať svoju spôsobilosť nastúpiť v septembri do prvého ročníka. O tom, že sa im na zápise páčilo, stihli povedať všetkým - rodičom, babičkám, p. učiteľkám v škôlke i svojim kamarátom. Už teraz sa nemôžu dočkať, kedy si budú môcť dať na chrbát tašku a vybrať sa do školy:-)

Divadelné predstavenie Zlaté vajce, 16. 2. 2010
V utorok 16. 2. 2010 sa žiaci 1. až 7. ročníka ZŠ s MŠ Hladovka a žiaci 1. - 4. ročníka zo ZŠ s MŠ Suchá Hora zúčastnili divadelného predstavenia Zlaté vajce. Skúsení herci komorného divadla bez opony z Prešova im predviedli, aká dôležitá je výchova a láska v našich rodinách. Predstavenie bolo veľmi poučné a zábavné, a žiakom sa páčilo, začo odmenili hercov zaslúženým potleskom.

Kvôli kríze nechodíme na výlety.

Moje najlepšie prázdniny

Skončila sa škola nadišli krásne prázdniny . Stalo sa to v jedno leto. Jena rodina sa vybrala na dovolenku so Štúrova . Už asi všetci tušíte aká je to rodina . No predsa moja. Šli sme do Štúrova . Cesta bola dlhá a únavná .Cestovali sme asi 2-3 hodiny. Bolo veľmi horúco . Keď sme tam už dorazili ,nevedeli sme sa dočkať kedy skočíme do bazénov .Kým sme sa vybalili, obliekli a najedli, ubudlo veľa času ale predsa sme sa stihli vyšantiť v bazénoch. Každý deň sme sa chodili kúpať , ale to ešte z ďaleka nie je všetko. Plavili sme sa loďou po Dunaji. Volala sa Kriváň. Bolo v nej krásne a bol v nej aj krásny výhľad na okolie. Plavili sme sa jednu hodinu. Neskôr sme šli na atrakciu pirátska loď. Kúpili sme si lístky nastúpili sme rozhojdalo nás to a ja som sa začala báť a od strachu som spišťala. Keď to skončilo bola som rada že je to už za mnou .A na záver to najlepšie BVP= bojové vozidlo pechoty. To fakt nemalo chybu. Trať bola veľká a strmá. (veľké kopce, hlboké bahno,...). Šli sme po celej tejto trati .Keď sa to skončilo, bola som rada, že žijem. Vystúpili sme a šli sme do svojich chatiek. Hrali sme sa rôzne hry. Ráno sme sa pobalili a šli sme domov. Boli sme tam jeden týždeň.
Ľubka Števuliaková 5.B

Nie som pokrstený,
ale zato som očkovaný.

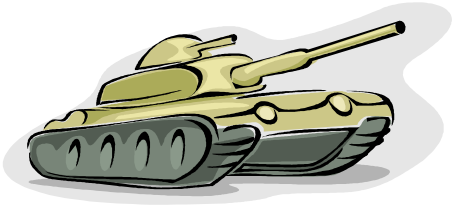

Hovoriaca mapa

Bolo jedno dievča, ktoré sa volalo Janka. Tá mala oslavovať svoje trináste narodeniny. Prišli na oslavu spolužiačky, spolužiaci. Darovali jej rôzne darčeky. Nejlepšia kamarátka Sára jej darovala staroegyptský prášok, čo ju nie veľmi potešilo. Nahnevala sa a išla do úzkej chodby. Prišla ku nej Sára a spýtala čo jej je, že ak chce, prinesie inší darček. Vyhnala všetkých z oslavy a išla si ľahnúť. Prisnil sa jej zvlášny sen o lietajúcich lodiach, že práve vybuchli. Jana chcela odtiať skočiť a skočila na zem z postele.
Vysypal sa na ňu staroegyptský prášok a stala sa mapou v ich triede. Pani učiteľka začala po nej ukazovať ceruzkou. Ju to tak šteklilo, že sa začala smiať. Pani učiteľka išla zavolať pani riaditeľku, že majú v triede hovoriacu mapu. Nikto jej neveril, a tak ju pani riaditeľka poslala domov. Hodina skončila a išli ma dať do zborovne. Nikto ma nepočúval, nikto mi neveril. Celé dni som hladovala a bola som strašne smädná. Chlapci z našej triedy mi trhali vlasy čo sú konce mapy. ,,Júj, to bolelo!“ Hádzali po mne papieriky, kriedy, písali po mne. Až kým Sára povedala: ,,Dosť, veď tá mapa nám môže poradiť aj na písomkách, keď je hovoriaca.“ Dohodli sme sa, že keď im poradím na písomke, dostanem jedlo a pitie a prinesú staroegyptský prášok. Všetci dostali jednotky. Sára na mňa vysypala prášok a ja som sa stala opäť Jankou. Keď som videla moje plešaté vlasy a moju tvár, dohodli sme sa že už navždy budem mapou v ich triede, lenže mi budú dávať raňajky, obed, večeru a hlavne vodu. ,,Fúha“, to bola drina a hlavne hovoriaca. A stále som celej triede radila, do konca môjho života, až kým ma učitelia neroztrhali.

Andrea Škrabeková, 8.A

Kruh je guľatý štvorec.

Prázdniny

Hneď ako začali prázdniny ,tak som si už naplánovala , kde pôjdem, a čo budem robiť. Prvou mojou cestou bolo ísť pozrieť bratrancov a sesternice. Bolo tam veľmi dobre a našla som si tam veľa kamarátiek, s ktorými sa ešte rada stretnem. Bratranec mal veľa zvierat, o ktoré som sa starala. Hrali sme sa všelijaké hry. V posledný deň sme boli na diskotéke. Ale cez prázdniny som bol ja na hubách. V jeden deň sme si s rodinou urobili piknik na Oravskej priehrade, kde sme sa kúpali, opaľovali. Po všetkých dobrých zážitkoch na konci prázdnin nasledoval jeden zlý. Raz podvečer som sa s kamarátkou rozhodla, že sa ešte nachvíľu pôjdeme korčuľovať. Medzi kolieska korčulí mi vošla skalka ,ktorá spôsobila pád, ale netušila som, že to bude vážne .Zistila som to až na druhý deň, keď mi doktori povedali, že mám zlomenú ruku. Dali mi ju do dlahy, ale keď som prišla o týždeň na kontrolu ,doktori mi povedali , že mi ruku musia operovať. Už som po operácii a zatiaľ je to v poriadku. Škoda, že nie sú prázdniny. Ale tešila som sa na spolužiakov.

E. Ligošová 6.B

Moja rozprávková krajina

Moju rozprávkovú krajinu si predstavujem takto : Ulice by boli vytvorené sladkým karamelom . Domčeky zo zlata, všade plno stromov so šťavnatým ovocím .Nebo by bolo krásne modré , cez ktoré by žiarila farebná dúha . Na námestí by stál obrovský zmrzlinový dom , kde by som si mohla zobrať toľko zmrzliny koľko by som chcela . A to je všetko z mojej rozprávkovej krajiny .

Ivana Bonková 5.B

Velikánsky strom

Na desiatu som mala jablko, nechutilo mi, tak som ho zahodila. Ráno otvorím okno a z jablka vyrástol vysokánsky strom. Nevidela som koniec. Bola som zvedavá pokiaľ vyrástol, tak som sa naň vyškrabala.
Vo veľkej výške som zbadala dom, v ktorom býval muž. Dával vtákom znamenie, kadiaľ majú letieť. Povedal mi, že strom vyrástol až do neba. Tak som sa pomaličky vrátila na zem. Už som nikdy nevyhodila jablko na dvor, pretože by nám vyrástol doma prales. A to by ma netešilo.

Ivana Bonková 5.B

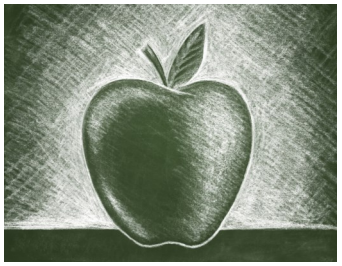

Dub je tvrdý vzor, lebo má tvrdé drevo.

Záporné číslo je také, keď máme menej ako nulu.

Žiak: S akým i/y sa píše slovo drogy?
Druhý žiak: Podľa toho, či sú mäkké alebo tvrdé.

Vyhodnotenie ankety o najlepšie príspevky do časopisu **HRAPINOSEK**
Najviac hlasov získal od čitateľov:
Šprlák J., 5. A (ilustrácia)
17 29.8%
Milí naši čitatelia, znova sa môžete zapojiť do hlasovania o najlepší príspevok v aktuálnom čísle Hrapinoska.

Stolnotenisový turnaj, 16. 2. 2010
V utorok 16. 2. 2010 sa na našej škole konal stolnotenisový turnaj o majstra školy žiakov druhého stupňa. Zúčastnilo sa ho deväť najlepších tenistov našej školy. Tretie miesto obsadil M. Grofčík, 8. A, druhé miesto obsadil M. Kovalík, 8. A a prvé miesto a cenu víťaza si odniesol T. Harmata, 9.B. Víťazom blahoželáme.

Hviezdoslavov Kubín, šk. kolo, 3. 3. 2010
Dňa 3. Marca sa na našej škole uskutočnila recitačná súťaž Hviezdoslavov Kubín. V príjemnej atmosfére stredajšieho popoludnia recitovalo 29 žiakov z 1. a 2. stupňa. Recitátori sa predstavili krásnymi ukážkami z tvorby našich i svetových autorov. Do okresného kola postupujú recitátori, ktorí získali 1. Miesto.

1.stupeň
Poézia
1.Andrea Šikiňová (4.r.)
2.Roman Maslák (3.r.)
3.Mário Šprlák (2.r.)

Próza
1.Lucia Brnušáková (3.r.)
2.Veronika Páčilová (4.r.)
3.Kristína Šikiňová (2.r.)

2.stupeň
Poézia
1.A. Banková (7.r.)
2.I.Šimalová (6.r.)
3.J.Šikyňová (5.r.)

Próza
1.D.Shiferdeckerová (6.r.)
2.M.Kalisová (6.r.) a S.Bušová (5.r.)
3.M.Šprlová (6.r.)

3.kategória
Poézia
3. M. Hrkľová (8.r.)
3.M.Brnušáková (8.r.)

Próza
1. **K.Karasová (8.r.)**
2. **M.Jančová (8.r.)**

Divadlo - Zachráňte Kvinga, 6. 3. 2010
V piatok 6. 3. 2010 mali možnosť naši žiaci opäť vidieť divadelné predstavenie. Tentokrát si ho pre nich pripravilo Divadlo maska a v predstavení s názvom Zachráňte Kvinga predstavili príbeh špinavého a neporiadneho prasaťa, ktorý hľadá po svete niekoho, kto by mu upratal jeho vlastný dvor. Stretáva rôzne zvieratá a pomaličky sa naučí ako chrániť životné prostredie a dozvie sa o recyklácií odpadu, ochrane prírody a separovaní odpadu.

Muchy Niki a Simi na kúpalisku

Kde bolo tam bolo, žili si dve muchy Niki a Simi. Jedného krásneho slnečného dňa sa vybrali na kúpalisko. Nabalili si kufre a vybrali sa na cestu. V diaľke zbadali veľký detský farebný bazén. „To je ono!“ Rozložili si deku, obliekli si plavky, natreli sa opaľovacím krémom a nafúkli si nafukovačky. Chvíľu sa opaľovali. Bolo im teplo, až od horúčavy zaspali. Vtom sa stalo niečo hrozné. Do bazéna skočili deti. Muchy sa začali topiť. Kričali o pomoc, no nik ich nepočul. Zbadali vo vode suchý list. To bola ich jediná záchrana. Z diaľky sa k bazénu blížil malý tučný chlapec. Hodil sa do vody a milé muchy vyšplechol von z bazéna. „To sme mali šťastie, že sme sa neutopili!“ „Poďme už domov, tu je to veľmi nebezpečné.“ Zbalili si veci a už sa chceli pobrať domov. Vtom zbadala Simi pohár plný malinovky. „Dáme si?“ navrhli jedna druhej. Pijú, pijú a zrazu k nim pribehlo malé dievča a chcelo sa tiež napiť. Keď zbadalo muchy, začalo hrozne kričať. „Tak to je už priveľa! Ideme domov, tu sa nedá pokojne oddychovať.“ Doma si napustili plnú vaňu vody, v ktorej sa dosýta vykúpali až boli celé mokré. Milé muchy si takéto kúpalisko vytvorili ešte veľakrát a boli spokojné, že sa oň nemusia s nikým deliť.

Janka Šprláková 5.roč.

Čo sa za mladi naučíš, v starobe akoby si našiel

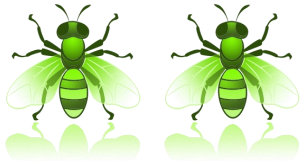

Príbeh o medveďovi

Bol raz jeden les, v ktorom žil veľmi pohodlný medveď. Bol silný a mal veľké uši. No a na tie svoje uši veľmi hrdý. Myslel si, že keď má najväčšie uši, iste je kráľom lesa. Bol už taký lenivý, že sa mu museli všetky zvieratá slúžiť a starať sa o potravu. Medveď len vylihoval a každý deň mu iné zvieratká nosili jedlo. Veľmi sa ho báli. Jeden rok bol veľmi chudobný na potravu,zvieratká začali hladovať. Iba náš maco musel mať ešte i raňajky priamo do brloha.

Zvieratá sa rozhodli vzbúriť proti medveďovi. Nemohli už vydržať toto vydieranie, zbalili si cakypaky a odišli do drudého lesa.

Medveď hneď zistil, čo sa stalo. Darmo vyvolával svojich lesných sluhov. Darmo sa všetkým vyhrážal, že ak nedostane jedlo, zničí celý les.

Bol už veľmi hladný a zlosť v ňom stále rástla. Tak sa rozhodol zaútočiť na včelí úľ. Med mu rozvoniaval. Myslel si, že ako vládca lesa môže všetko. Ale čo sa stalo! Včely sa ho vôbec nebáli. Nazlostnené, milého zlodeja tak doštípali, že jeho uši boli desaťkrát väčšie.

Medveď unikal pred nimi a oni ho zahnali až na kraj lesa. Utekajúceho medveďa zbadali poľovníci. Tí ho zaviezli do zoo, lebo si ho pomýlili so slonom… pre jeho obrovské uši. Lenivému medveďovi sa v zoo veľmi zapáčilo. Prečo by aj nie? Veď od dnešného dňa tam má kompletný servis starostlivosti a nielen to, prichádzajú mu vzdať úctu i ľudia z rôznych končín.

Ľuboš Števuliak ,6.A

Maťko v škôlke nazval rodinku svine domácej : Šviňa, sviňaci a ocko je sviniar "

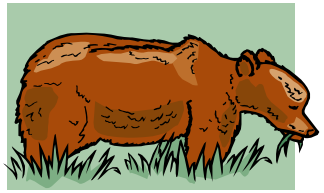

Hus

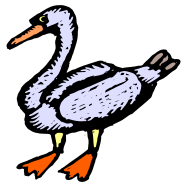

Na jednej ďalekej farme žil gazda, ktorý mal veľa dobytka. Každé zviera malo svoju prácu. Krava dávala mlieko, sliepky dávali vajcia, …

No raz si gazda kúpil hus. Keď ju dobytok zbadal, začal jej závidieť.

„Ty jedna škaredá hus, ty nič nerobíš, len chodíš po dvore, spíš a žerieš. My všetci máme svoju prácu.

Kôň ťahá voz, ovce dávaju vlnu a ty si len leňošíš.“

Jedného dňa neprišiel gazda do maštale. Zvieratá zistili, že ochorel. Nevedeli, čo majú robiť.

Jediná hus stále nosila gazdovi svoje pierka. Až z nich bola jedna veľká perina. Gazda bol v nej počas choroby zabalený a hneď vyzdravel.

Priniesol dobytku žrať a pred všetkými pochválil hus: „Ďakujem ti hus, nebyť tvojho peria, ešte by som tu nebol.“ A odvtedy mali zvieratá hus radi, lebo vedeli, že aj ona má svoju prácu.

Monika Kalisová, 6.A

O štyroch čarovných paniach

Jar priletí ako vánok,
odoženie zimný spánok.
Pozobúdza včielky, lienky,
v tráve žlté púpavienky.

Leto teplé lúče núka,
rozkvitla už každá lúka.
Vybehneme na ihrisko,
na kopec či kúpalisko.

Keď zavládne pani Jeseň,
zaspieva daždivú pieseň.
Kvapká, prší, dážď sa leje,
teplý čajík nás zahreje.

Keď nastúpi pani Zima
deti kričia:„Hurá,príma!“
Biely sniežik všetkých láka,
postavíme snehuliaka.

Moje tohtoročné prázdniny

Tento rok som sa na prázdniny veľmi tešila ako na každé. Oddych od školy, to áno.

Snáď každý večer som bola s kamarátkami vonku, chodili sme opekať, zabávať sa na kúpaliská, boli sme na kamarátovej chate, kde celé dva dni bola skvelá nálada so skvelými priateľmi. Niekoľkokrát sme navštívili aj kino. Samozrejme som svoj čas trávila aj s rodinou, ale to asi každý. Čo viac si priať? Prázdniny som ukončila dvojtýždennou dovolenkou v Chorvátsku. Boli sme ubytovaní v hotelovom komplexe Solaris v súkromnom apartmáne s výhľadom na more, neďaleko mesta Šibenik. Vyšlo nám krásne počasie, more bolo aj teplé, aj čisté. Len posledné dva dni vietor doniesol studenú vodu, špinu a odpadky.

Jeden dovolenkový deň sme sa vybrali na prehliadku historického centra mesta Šibenik. Navštívili sme napríklad aj katedrálu svätého Jacoba. Ďalší deň sme sa previezli na jachte rodinného priateľa alebo sme sa len tak opaľovali a čľapkali sa v mori.

Takže toto boli celé moje tohtoročné prázdniny. Môžem povedať, že sa celkom vydarili a už teraz sa teším na ďalšie.
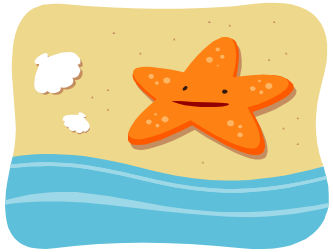
Nikola Šprlová 7.A